

PAUL CRAIG ROBERTS: O ČEM BYLA DRUHÁ SVĚTOVÁ VÁLKA?

- CZ24 News | 16. března 2021

Ve Spojených státech se vžilo dobré vysvětlení, že válka byla o zajištění svobody a demokracie. Ve skutečnosti hrálo mnoho agend a neměly téměř nic společného se svobodou a demokracií.

Druhá světová válka má mnoho původů. Pro Německo válka vycházela z Versailleské smlouvy, která zbavila Německo území a uložila náhradu za první světovou válku v rozporu se čtrnácti body prezidenta Wilsona.

Hitler chtěl, aby se německé území vrátilo z Francie, Československa, Dánska a Polska, a aby sjednotil německý lid.

Pro Japonsko to byla touha po koloniích nebo mít říši jako Evropa a potřeba surovin a energie.

U Britů znepokojených revanšistickým Německem bylo znepokojením udržování britské nadvlády nad Evropou. Pro Churchilla byla válka cestou k moci a příležitostí stát se velkým válečným vůdcem, jako je jeho slavný předek, vévoda z Marlborough.

Pro Stalina to byla příležitost rozšířit komunismus, jakmile se Británie, Francie a Německo vyčerpají v další válce.

Jaká byla americká agenda? Čtení životopisu Churchilla, Irské války, od Davida Irvinga, mě přesvědčilo, že to nebyla ta idealistická z historických knih. Z 1.000 stran druhého svazku biografie *Triumph in Adversity* usuzuji, že agendou prezidenta Roosevelta a agendy jeho vlády bylo nahradit britské impérium americkým a zabránit rozmachu japonské říše v Asii, a tím udržet cestu otevřenou pro Spojené státy.

Irving to neříká ani nenabízí vysvětlení válečného účelu Washingtonu, ale tento závěr vyplývá z oficiálního znění nesčetných dokumentů, které Irving objevil během desetiletí výzkumu. Irving je

neobvyklý historik. Necháává fakta mluvit za sebe.

Britové se dostali do války s Německem, kterou nemohli vyhrát. Pro Churchilla bylo zásadní přivést Američany do války. Roosevelt to věděl. Cena, kterou by Britové museli zaplatit, by byla jejich říše. Britské impérium kontrolovalo světový obchod diskriminačními obchodními praktikami, které byly jádrem imperiální preference.

Rooseveltovou agendou bylo zrušit tento systém a nahradit ho americkou hegemonií, přičemž americký dolar se měl stát světovou rezervní měnou. V každém kritickém britském období, kdy Roosevelt mohl vyvíjet tlak, nastolil otázku říše. Pravděpodobným skutečným důvodem, proč Roosevelt vyprovokoval Japonce přerušením dodávek ropy a přerušením jednání, bylo, že Britové budou ve válce s Japonskem kromě Německa, protože věděl, že výsledkem bude poslání japonských armád do britského majetku.

Hitler byl na pokraji úspěchu při obnově německých hranic. Zůstalo pouze polské území. Britové bezohledně zasáhli do německo-polských jednání tím, že Polsku poskytli záruku proti německé agresi. To povzbudilo polskou vojenskou vládu k přerušení jednání, což vedlo k paktu Molotov-Ribbentrop, po němž následovala německá invaze do Polska a o několik týdnů později sovětská invaze do druhé poloviny Polska.

V konfrontaci s německou invazí do Polska si zachránili Britové tvář tím, že vyhlásili válku Německu, což vyžadovalo, aby Francie vyhlásila válku také Německu.

K překvapení všech Německo rychle porazilo francouzskou a britskou armádu. Hitler nabídl Britům velkorysou mírovou smlouvu, která nepožadovala nic kromě návratu afrických kolonií Německu a sliboval obranu britského impéria. Churchill nabídku utajil a počítal s americkým vstupem do války. Tvrdí se, že spojenci - USA, Britové, Sovětský svaz - válku vyhráli. Ve skutečnosti však bylo dosaženo pouze válečného cíle USA. Washington dosáhl svého cíle hegemonie. Britové v ní ztratili svou říši a svoji hegemonii. Stalinovi se podařilo porazit Wehrmacht, ale za cenu 26 milionů Rusů. Sověti dostali východní Evropu, ale byla to Rudá armáda, která byla vyčerpána a blokována Američany nebyla schopna šířit komunismus do západní Evropy.

Japonská snaha stát se impériem selhala.

Hitler byl úspěšný v rekonstrukci Německa, ale zničil to tím, že napadl Rusko. Na druhé straně podle bývalého důstojníka KGB Viktora Suvorova Hitlerovi uniklo jen to, že by byl napaden Stalinem za několik týdnů. Suvorov ve své knize *The Chief Culprit: Stalin's Grand Design to Start World War*, vydané v roce 2008 nakladatelstvím Naval Institute Press v Annapolis v Marylandu, uvádí, že Stalin se připravoval na invazi do nacistického Německa, stejně jako se Hitler chystal na invazi do Ruska. Zdálo se, že ani jeden nevěděl o úmyslech toho druhého. A Hitler udeřil jako první. Kdyby Stalin udeřil jako první, bylo by Německo a celá Němci okupovaná západní Evropa zaplavena Rudou armádou.

Podle Suvorova armáda připravující se na útok nemá žádnou obranu a je náchylná k útoku. Právě tento faktor odpovídá rychlému postupu Wehrmachtu a Němci by uspěli, kromě toho, že zima přišla o šest týdnů dříve a zastavila německý postup před Moskvou a Stalingradem. To poskytlo Rudé armádě čas na zotavení a organizaci.

Studená válka spočívala v udržení hegemonie USA omezením Sovětského svazu. Rozpad Sovětského svazu v roce 1991 ponechal americkou hegemonii bez omezení. Putinovo obnovení ruské suverenity a rychlý vzestup Číny jsou ve Washingtonu považovány za ohrožení hegemonie USA a vysvětlují nepřátelství Washingtonu vůči Rusku a Číně.

Americké impérium bylo výsledkem druhé světové války. Otázka zní, když se po tři čtvrtě století těší hegemonii, může Washington ustoupit a chovat se k ostatním zemím jako k sobě rovným? Pokud ne, válka je naší budoucností.

Autor: Paul Craig Roberts

Zdroj: <https://www.prvnizpravy.cz/>